

Sant Adrià de Besòs, 24 de febrer de 2014

Essent les dinou hores, a la sala de sessions, es constitueixen, en primera convocatòria, sota la presidència de l'alcalde, Joan Callau Bartolí, per tal de dur a terme la sessió ordinària que correspon al dia d'avui, els membres del **Ple de l'Ajuntament** que tot seguit es diran, assistits per mi el sotassnat secretari de la corporació accidental, Joan Antoni Pérez Vila. Assisteix també l'interventor, Francisco Javier Martínez Gilaberte.

HI ASSISTEIXEN:

Alcalde: Joan Callau Bartolí

Tinents d'alcalde: Pedro Rivero Hidalgo
Filomena Cañete Carrillo
Irene Aldabert González
Ruth Soto García
José Luis Martínez Cardoso

Regidors: Josefa Pérez Contreras
Juan Carlos Ramos Sánchez
M. Dolores Ocaña Jiménez
Hugo Ferrer Sáez
Gregorio Belmonte Ferrer
Gregorio Camacho Alcalde
Jesús A. García Bragado
Laura Roderia Feliz
Desiree Aguilar Molina
Mireia Hernández Hernández
Xavier Soley Manuel
Menchu Martí Matas
Óscar Marjalizo Hernández

S'han excusat d'assistir-hi Isabel Marcuello García i Josefa López Navarrete.

Vist que s'ha assolit la majoria absoluta del nombre de membres del Ple de l'Ajuntament, el president obre la sessió.

ALCALDIA

1. Proposta relativa a iniciar la tramitació per a la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local contra els articles primer i segon i altres disposicions afectades de la Ley 27/2013, de 27 de

dicembre de 2013, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local

"Al mes de maig d'enguany es compliran trenta-cinc anys de la constitució dels ajuntaments democràtics. Al llarg d'aquests anys s'ha passat d'una situació en la qual van d'haver de planificar les ciutats per fer front a un urbanisme desenvolupable, especulatiu, afavoridor d'interessos individuals i resoldre el dèficit d'infraestructures i d'equipaments bàsics, per afrontar noves realitats més complexes com el medi ambient, els canvis demogràfics i socioculturals de la nostra societat, fruit dels fenòmens migratoris, dels nous models familiars, de la dependència, de l'envelliment de la població, de la mediació social, entre altres. Tot això ja que els municipis són vius i cal donar resposta a les demandes i necessitats que plantegen els nostres ciutadans i ciutadanes.

Els ajuntaments han estat capaços d'afrontar els grans reptes i els canvis culturals de finals del s. XX i en aquesta primera dècada del s. XXI, des de l'autonomia local, són el principal dic de contenció contra la crisi i el principal espai de resistència, de dignitat, de defensa dels drets de la ciutadania i els principals espais per generar alternatives socials i econòmiques per pal·liar els efectes de la crisi.

Malgrat aquests esforços, els ajuntaments mai han tingut un finançament just i adequat. Durant aquests quasi bé trenta-cinc anys les hisendes locals han estat l'assignatura pendent en la mesura que l'aportació financera de l'Estat a les administracions locals no s'ha adequat als serveis que presten.

El context actual de crisi econòmica està sent demolidor per als nostres municipis. Davant d'això els ajuntaments han hagut d'incrementar la despesa per donar resposta a aquesta emergència social.

Ara, en l'actual context de crisi, quan és més necessari que mai tenir una administració més propera i tenir més recursos per fer front a aquesta realitat social, el govern de l'Estat espanyol ha aprovat una "Llei de Racionalització i Sostenibilitat de l'Administració Local" (LRSAL) que suposa, de facto, una retallada competencial sense precedents que suposarà un important retrocés, atès que afectarà de ple als serveis que donen els ajuntaments.

Trenta-cinc anys esperant un nou marc competencial i un finançament adequat per garantir serveis locals bàsics, perquè ara amb aquesta llei el municipalisme torni a un model de fa quaranta anys enrere amb un marc competencial raquític i que allunya la capacitat de decisió sobre les polítiques de proximitat, i també allunya les decisions i el control de la ciutadania acabant amb el valor de proximitat que permet la prevenció, la detecció i l'actuació per garantir uns mínims de cohesió i convivència en el conjunt de pobles i ciutats de Catalunya.

Aquesta Llei aprofita la situació de crisi econòmica per modificar l'estructura de l'Estat espanyol i recentralitzar amb l'excusa de la sostenibilitat economicofinancera. Una llei que vol privatitzar els serveis, principalment dels tres grans serveis públics locals que encara es demostren econòmicament rendibles: l'abastament d'aigües, el tractament de residus i l'enllumenat públic.

LRSAL vulnera l'Estatut de Catalunya en matèria d'organització territorial i de règim local, i converteix els ajuntaments en un apèndix de l'Estat, i en una instància merament administrativa i sota control en el seu funcionament, vulnerant així l'actual marc basat en el principi d'autonomia local i principi de subsidiarietat, reconegut a la Carta Europea d'Autonomia Local com a criteri de proximitat en l'atribució de competències i d'eficàcia en la redistribució.

Davant d'aquesta situació les entitats municipalistes i els sindicats han iniciat una campanya d'informació a la ciutadania dels efectes de l'aplicació de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local, així com la defensa del món local perquè els ajuntaments som l'administració que estem millor preparats per oferir serveis de proximitat.

Volem seguir reivindicant el nostre paper per seguir tenint el protagonisme en la defensa, garantia i l'enfortiment dels drets socials i la millora del benestar de la ciutadania. En canvi aquesta llei afecta a la quotidianitat i a les necessitats bàsiques de la gent, i redueix la capacitat de resposta dels governs locals.

Fonaments de dret

La Llei 27/2013, de 27 de desembre de 2013, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local (LRSAL) va entrar en vigor el 31 de desembre de 2013.

El conflicte en defensa de l'autonomia local, d'acord amb l'art. 75 bis LOTC, es pot plantejar quan les normes de l'Estat amb rang de llei lesionin l'autonomia local constitucionalment garantida.

D'acord amb l'art. 75 ter 2 i 3 LOTC, per iniciar la tramitació del conflicte en defensa de l'autonomia local és necessari l'acord del Ple de les corporacions locals amb el vot favorable de la majoria absoluta del número legal de membres d'aquesta. De manera prèvia a la formalització del conflicte, s'ha de sol·licitar dictamen, amb caràcter preceptiu però no vinculant, del Consell d'Estat.

En conseqüència, es proposa al Ple de la corporació que adopti els següents

ACORDS:

1. Iniciar la tramitació per a la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local contra els articles primer i segon i altres disposicions afectades de la Ley 27/2013, de 27 de diciembre de 2013, de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local (BOE núm. 312 de 30 de diciembre de 2013), d'acord amb el text que s'adjunta, segons el que s'estableix en els arts. 75 bis i següents de la Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional.
2. A tal efecte, sol·licitar Dictamen del Consejo de Estado, conforme a l'establert en l'art. 75 ter 3 de la Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, per conducte del Ministerio de Hacienda y Administraciones Públicas, a petició de l'entitat local de major població (art. 48 Ley 7/1985, de 2 de abril, reguladora de las Bases de Régimen Local), així com atorgar a aquesta entitat la delegació necessària.
3. Facultar i encomanar a l'alcalde per a la realització de tots els tràmits necessaris per portar a terme els acords primer i segon, i expressament per a l'atorgament d'escriptura de poder tan ampli i suficient com en dret es requereixi a favor de la procuradora, Dña. Virginia Aragón Segura, col. núm. 1040 de l'Il·lustre Col·legi de Procuradors de Madrid, per tal que, en nom i representació de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, de forma solidària i indistinta interposi conflicte en defensa de l'autonomia local contra la Ley 27/2013, de 27 de diciembre de 2013 (BOE núm. 312 de 30 de diciembre de 2013), de Racionalización y Sostenibilidad de la Administración Local, seguint-lo per tots els seus tràmits i instàncies fins a obtenir sentència ferma i la seva execució."

Defensa la proposta Pedro Rivero (PSC).

Óscar Marjalizo (regidor no adscrit) manifesta:

- Que, encara que defensa el principi d'una competència i una administració que propugna aquesta llei en el sentit d'evitar les duplicitats actuals, també s'ha de reforçar el paper de secretaris i interventors per supervisar les actuacions dels equips de govern locals, així com de la limitació dels càrrecs de confiança, i que, juntament amb aquestes idees que són necessàries, ho fa amb d'altres que perjudiquen l'àmbit local.
- Que, per un costat, assigna com a competència dels governs autonòmics alguns serveis que avui s'estan donant en proximitat des dels ajuntaments.

- Que hi ha serveis que s'han de donar en proximitat perquè és l'àmbit local el que està en millors condicions per donar-lo, però que necessita dels recursos necessaris.
- Que si el que persegueixen és un dimensió mínima dels ajuntaments s'ha d'establir clarament aquesta voluntat, en lloc de buidar-los d'atribucions en benefici d'altres administracions que avui no disposen d'aquesta capacitat.
- Que allò que necessita el món local és una autèntica descentralització, dotant-lo d'unes atribucions clares i d'una autonomia financera que li garanteixi el poder de donar aquests serveis als quals està obligat.
- Que, en termes generals, intenta tallar el problema de la duplicitat de serveis, però no estableix el mecanisme de transferència de les competències impròpies que presten actualment els ajuntaments, només es parla de temps.
- Que està a favor de la clarificació de serveis obligatoris de competència municipal i l'eliminació de competències impròpies, sempre que aquestes siguin absorbides per l'estament a qui li correspon, que normalment serà el govern autonòmic.
- Que oblida que els ciutadans volen el servei de proximitat; que els ajuntaments no volen perdre competències i que les comunitats autònomes no les volen ni absorbir ni haver de pagar els ajuntaments.
- Que la distribució competencial s'ha de fer pensant en qui pot donar millor aquesta competència.
- Que si des d'una comunitat autònoma se cedeix una competència a un ajuntament no sap com es valorarà la compensació que ha de rebre el municipi, a càrrec de qui estarà el personal de l'Ajuntament o de la comunitat autònoma.
- Que la compensació directa d'impagaments és un gran pas, però que no té clar si les comunitats autònomes deficitàries i endeutades estan preparades per poder-ne fer front.
- Que en els ajuntaments de menys de 20.000 habitants els serveis els donarà la Diputació, llevat que l'ajuntament demostrï ser més barat, però la UE estableix en 5.000 el mínim per poder donar de manera eficaç els esmentats serveis, però que no sap perquè la llei parla de 20.000.
- Que no diu res de les transferències finalistes que reben els ajuntaments i que moltes vegades són per a una despesa o inversió no necessària mentre es retallen serveis primordials.

- Que els de menys de 20.000 habitants no podran disposar de policia local o guàrdia urbana, però que la llei tampoc parla de cap pla alternatiu dels altres cossos i forces de seguretat per mantenir el nivell de seguretat i vigilància.

Menchu Martí (PxC) diu:

- Que aquesta impugnació té una vessant política i una d'econòmica. Que les coses no són o blanques o negres, sempre hi ha pros i contres .
- Que les motivacions polítiques en què no està d'acord amb l'equip de govern són les relatives a la part de la llei que vol racionalitzar i posar ordre en molts ajuntaments, en què hi ha hagut un abús en diversos àmbits de la seva gestió, pel que fa a això està a favor d'aquesta llei que pretén regular i supervisar les places de funcionaris, les comissions de serveis, personal interí, accidental, els llocs de lliure designació, etc., on hi ha hagut tants abusos discrecionals, s'han inflat moltes plantilles municipals amb amics i partidaris. Que, d'aquesta llei, també li agrada que vulgui replantejar el sobredimensionat sector públic municipal, ple de societats, consorcis, entitats, organismes i fundacions dependents dels ajuntaments, que o bé es replantegen el seu funcionament perquè no costin diners o en un espai de temps curt s'hauran de tancar (a Sant Adrià hi ha diversos exemples d'aquest tipus que són molt costosos i, en alguns casos, inútils i opaques societats, consorcis i plans).
- Que, per generar un important estalvi, amb aquesta llei es pretén posar límit a les duplicitats i, fins i tot, triplicitats de prestació d'un mateix servei de les múltiples administracions que a vegades més que ajudar pateixen els ciutadans. Que aquí hi ha l'Ajuntament, els consorcis, els consells comarcals, l'Àrea Metropolitana, la Diputació, tots ben farcits de funcionaris i llocs de lliure designació i de confiança. Que tot això ha costat molts centenars de milions d'euros als espanyols. Que, per tant, els temes econòmics i polítics es barregen.
- Que, malgrat tot, aquesta llei aprofita l'empremta de regeneració i racionalització com a coartada per retallar l'autonomia i les competències dels municipis.
- Que és una llei confusa i ho basa tot tant en la qüestió econòmica que és una greu retallada a l'autonomia municipal, a les competències que tenen els ajuntaments com l'administració més propera a la ciutadania.
- Que l'economia no ha de ser excusa perquè el govern retalli les competències, fent una llista de les que poden realitzar i les que ja no, depenent de la població sense importar-li altres factors, i subrogar-les a

les diputacions provincials, les grans guanyadores en aquesta nova regulació de competències, a les quals es premia suposadament per abaratir costos, però que els seus membres no han estat triats ni fan cap representació directa de la voluntat popular, sinó de les cúpules "partitocràtiques". Que si les diputacions gestionen malament, no sap com se les pot castigar a les urnes.

- Que no es pot atacar l'autonomia competencial local, cada municipi ha de tenir disponibilitat per adoptar les decisions que estimi oportunes per configurar el seu sistema de prestació de serveis i la seva qualitat, sense basar-se només en criteris economicistes, han de primar sobre ells l'atenció i el servei públic als veïns, no és qüestió de mercat sinó d'oferir bons serveis al ciutadà, en suma, de justícia social.
- Que en aquest punt està a favor de la proposta que defensa les competències dels ajuntaments contra aquesta retallada que es vol fer. Que està en contra que prevalgui el factor econòmic, voler estalviar per sobre del paper que els ajuntaments han realitzat, amb els seus llums i les seves ombres, sent les "maries" del finançament administratiu.
- Que, a més, no es pot castigar aquells ajuntaments que intenten fer-ho bé, posant-los tots dins una mateixa llei sense excepcions, sense premiar aquells que s'esforcen.

Mireia Hernández (CiU) manifesta:

- Que si aquesta llei hagués nascut per a un millor funcionament del món municipal no s'hagués fet d'esquenes al món municipal.
- Que no s'ha tingut en compte ni la realitat ni les necessitats dels ajuntaments i dels ciutadans.
- Que la LRSAL es podria resumir en desgavell i recentralització. El desgavell perquè hi ha diversos articles que són incoherents, per exemple, retirar dels ajuntaments el manteniment dels centres docents, però quatre articles més enrere diu que els ajuntaments hauran de ser qui garanteixin el bon estat dels centres escolars.
- Que traspasa competències a les diputacions, però no es preveuen els mecanismes econòmics per assumir aquestes competències.
- Que a Catalunya tenen experiències de treballar plegats, que enguany se celebren 100 anys de la Mancomunitat, que va ser una de les proves que té el país on administracions de diferents colors i responsabilitats es van proposar treballar plegats i ho van aconseguir.

- Que sobre la recentralització, el que pretén el Govern és manar des de Madrid als ajuntaments catalans.

Jesús A. García (PP) dice:

- Que no están aquí para valorar si la ley es buena o mala.

Tot seguit, llegeix l'argumentació feta pel diputat Pere Calbó, regidor de l'Ajuntament d'Igualada, i que diu:

"Correspon al legislador estatal establir les bases del règim local tant pel que fa als aspectes organitzatius institucionals com en relació amb les competències dels ens locals.

La Constitució espanyola, a diferència del que passa amb els llistats competencials continguts als articles 148 i 149 en relació amb la distribució territorial del poder de l'Estat, entre l'Estat i les comunitats autònomes, no conté cap referència explícita a les competències locals. El Tribunal Constitucional és qui a través de nombroses i diverses sentències interpreta que correspon a l'Estat la competència per establir les bases no només en relació amb els aspectes organitzatius o institucionals sinó també en relació amb les competències dels ens locals constitucionalment necessaris, afegeix el Tribunal.

Tal com el Consell de l'Estat ha expressat és el legislador estatal qui, en exercici de la competència que li reconeix l'article 149 de la Constitució pot i ha d'establir una regulació normativa uniforme i de vigència en tot el territori espanyol, configurant un model local comú que compregui tant la vessant subjectiva o de construcció institucional dels ens local amb l'objectiva determinació de les competències que se li atribueixin incloent igualment la regulació de les relacions existents entre si i amb altres administracions públiques.

Que es tracta d'una regulació de caràcter bàsic que, com a tal, ha de permetre un posterior desenvolupament per a les comunitats autònomes a les que els estatuts d'autonomia els atribueixin en diferent abast competències en matèria de règim local algun d'ells com el de Catalunya o el d'Andalusia, reconeixent expressament competències en matèria de determinació de les competències pròpies dels ens locals mentre altres, com la Comunitat Valenciana o Castella i Lleó, la remeten a la legislació estatal i de la comunitat autònoma.

El legislador estatal pot modificar, augmentar o disminuir les competències locals sense que comporti una vulneració de l'autonomia local.

El Consell d'Estat ha manifestat que existeix, doncs, un nucli bàsic indispensable que defineix l'autonomia local com a tal més enllà del qual correspon al legislador l'àmbit concret i al qual s'entenen aquesta autonomia, podent fer-ho amb més o menys amplitud en funció dels criteris que en cada cas s'hagin de considerar.

De conformitat amb aquest plantejament no pot sense més afirmar que la regulació en projecte atempti contra la garantia institucional de la garantia local per més que en resulti un marc competencial

Per tant, defensen que la LRSAL no vulnera l'autonomia local i, per tant, el PP no comparteix la formalització del conflicte en defensa de l'autonomia local.

Que la llei té per objectiu que el ciutadà, amb independència d'on visqui, rebi els serveis públics en les millors condicions d'eficiència i de cost. Aquesta llei va realçar el paper de les corporacions locals en l'estat de les autonomies, posant fi al desequilibri que s'ha produït en el seu desenvolupament.

Les entitats locals han estat relegades, fins ara, a un paper inferior que no es correspon al seu paper polític i institucional.

Que fins ara s'han produït certes disfuncions una mateixa competència era exercida per diverses administracions, havia duplicat en la prestació de determinats serveis, els ajuntaments prestaven serveis sense tenir la competència i el finançament necessari.

En molts casos això es produïa perquè l'administració competent no l'exercia. Darrerament, els serveis que prestaven els ajuntaments per compte de la Generalitat en base a un finançament acordat, aquest finançament s'ha reduït unilateralment per decisió del Govern de la Generalitat.

La Llei de bases de règim local ja definia de forma precisa les competències municipals i hi havia una permissibilitat per realitzar serveis impropis sense el necessari finançament.

La conseqüència de tot plegat és que posa en risc la sostenibilitat financera dels ajuntaments, no suprimirà cap servei, però sí que establirà mecanismes perquè no hi hagi solapaments ni duplicitats, sinó només una administració que el presti, es mantenen tots els serveis socials, tots els ciutadans rebran atenció social i serveis socials, la seva prestació queda garantida amb aquesta llei amb independència de quina administració és la que assumeix la gestió per raó de la distribució competencial o de la designació eficient de recursos.

No és cert que es vulgui privatitzar serveis, el text fa referència a la voluntat de privatitzar l'abastament d'aigües, tractament de residus, enllumenat públic.

En canvi, la Generalitat va adjudicar a una empresa privada Aigües del Llobregat o l'adjudicació a una altra empresa privada del túnels de Vallvidrera i del Cadí.

Per primera vegada es complirà el principi de lleialtat institucional àmpliament reivindicat pels municipis, així tota delegació de competències de l'Estat o de la comunitat autònoma haurà d'anar acompanyada de la corresponent dotació pressupostària anual, amb cobertura del 100% del cost del servei i garantir el seu cobrament mitjançant mecanismes de reintegrament preestablerts com per exemple retenir quantitats degudes de participació als ingressos de l'Estat.

Tots els ajuntaments que es trobin en equilibri pressupostari podran oferir als seus veïns els serveis que consideri, a més dels obligatoris, sempre que no els estigui prestant una altra administració. No hi ha cap article ni disposició en aquesta norma que ho impedeixi.

En el marc de les disposicions que està impulsant s'ha compromès a aprovar una llei de finançament dels ens locals.

Recordar que el Govern de la Generalitat es va comprometre a aprovar una llei de finançament local en el mateix moment que s'aproves la llei de governs locals. La realitat és que s'aprovarà primer la llei de governs locals i ara diu que posteriorment aprovarà la de finançament locals.

Igual les entitats locals seguiran donant exemple a totes les administracions establint per aquesta llei uns límits homologats de retribucions, nombre d'eventuals, de regidors amb dedicació exclusiva.

El Govern d'Espanya, compromès amb el món local

Pla de pagament de proveïdors, entitats locals 2012-2013 gairebé 12 mil milions d'euros, dels quals 30,7 corresponen a consells comarcals, 2 milions cent mil factures pagades cent trenta-un mil proveïdors beneficiats.

Pressupost Generalitat de Catalunya 2014: transferències del sector públic als ens locals, l'única partida que puja és una partida finalista.

Participació dels ens locals en els ingressos de l'Estat que passa de 2.500 milions d'euros de 2012 a 3.097 al 2014., 427 milions més precisament només puja la que correspon al Govern d'Espanya, les partides que depenen de la Generalitat baixen. El PUOSC passa de 63 milions de 2012 a 7, 1 al 2014."

Pedro Rivero (PSC) manifesta:

- Que, efectivament, el legislador pot legislar i té segura la capacitat de legislar, però els seus legislats també tenen el dret i el deure de valorar aquesta legislació i dir si hi estan o no d'acord.
- Que democràticament tenen la capacitat d'utilitzar les eines al seu abast per procurar que la legislació, si no els agrada o pensen que no és l'adequada, els pugui defensar.
- Que perquè el legislador s'adoni que no ho ha fet bé o perquè entengui que això perjudica els seus legislats, porten el legislador al constitucional per tal que li ho recordi.
- Que l'univers de les duplicitats no és real. Que quan molts ajuntaments, entre ells el de Sant Adrià, fan serveis impropis, si ells no els donen no els dona ningú. Són serveis que reclama el ciutadà i els qui tenen la responsabilitat de donar resposta als problemes reals de cada dia saben que o ho fan ells o no ho fa ningú.
- Que aquesta llei s'ha fet d'esquenes als ajuntaments, sense la seva col·laboració i sense l'experiència de camp dels ajuntaments i per això està condemnada al fracàs.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: setze (16) – PSC (9), ICV-EUiA (3), CiU (2), PxC (1) i Óscar Marjalizo, regidor no adscrit (1)

Vots en contra: tres (3) - PP

L'alcalde diu que, si més no, servirà per cridar l'atenció que, després de 35 anys d'ajuntaments democràtics, enlloc d'arribar una bona llei de finançament arriba una bona llei de trituració.

2. Moció per garantir els serveis energètics i d'aigua mínims vitals a les llars

"Atès que s'està produint un creixement exponencial de les famílies que no poden pagar les factures derivades dels subministraments energètics bàsics i que suposa un indicador més del risc d'exclusió social i pobresa.

Atès que, segons les dades de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, a l'any 2011 s'havien obert fins a 27.359 expedients de talls de subministrament de l'aigua i al 2012 es varen triplicar els expedients amb 72.039.

Atesos els increments continuats de les tarifes elèctriques aprovats pels governs de l'Estat i que suposen un increment l'any 2013 al voltant del 4 %, i un increment continuat en tots els seus conceptes entre 2003 i 2012 del 63%, que situa Espanya com l'estat de la zona euro de la UE que més ha incrementat el preu en els darrers 3 anys malgrat la situació de crisi.

Atesos els increments continuats de les tarifes de gas natural aprovats pels governs de l'Estat i que van suposar un increment l'any 2012 del 7,7% ,i un increment continuat en tots els seus conceptes entre 2003 i 2012 del 68%, i la bombona de gas butà que ha incrementat el seu preu l'any 2013 en un 7,2% respecte l'any anterior.

Atès que el dia 25 d'abril de 2013 el Parlament de Catalunya ja va aprovar una moció sobre les polítiques d'inclusió social i d'eradicació de la pobresa, on insta el Govern de la Generalitat a: *"promoure, de manera immediata, les mesures necessàries –incloses les normatives, si cal- per tal que les empreses subministradores d'energia i aigua potable no interrompin el subministrament per impagament si tenen un informe dels serveis socials bàsics i si la unitat familiar rep uns ingressos inferiors al salari mínim interprofessional o es troba en una situació econòmica d'estat de necessitat"*.

Atès que l'octubre de 2013, el Síndic de Greuges presenta un informe sobre la pobresa energètica a Catalunya on es fan tot un seguit de propostes de canvis normatius.

Atès que el 7 de novembre de 2013, el Parlament de Catalunya va aprovar la Moció 56/X sobre la pobresa energètica, on s'acorda instar el Govern de la Generalitat de Catalunya :

- Crear una taula sobre pobresa energètica com a espai de diagnosi, anàlisi, debat i recerca d'alternatives i solucions, amb la participació de l'administració local, associacions de consumidors, entitats socials, experts en aquesta matèria i empreses subministradores.
- Elaborar un pla de xoc contra la pobresa energètica, que tingui com a principal objectiu garantir el dret dels ciutadans als subministraments bàsics de la llar.
- Desenvolupar en el termini de dos mesos els mecanismes legals necessaris per tal que les companyies subministradores tinguin l'obligació de sol·licitar autorització a l'Administració per a tallar el servei en cas d'impagament per manca de recursos econòmics de les famílies, d'acord amb la Moció 10/X, aprovada el 25 d'abril de 2013

Atès que, en resposta a aquestes mocions, el Govern de la Generalitat ha aprovat el Decret Llei 6/2013, pel qual es modifica la llei que regulava el Codi de Consum de Catalunya i atès que aquest Decret no dóna resposta adequada a la moció aprovada pel Parlament, perquè només implica la possibilitat d'ajornar els pagaments de llum i gas durant els mesos de novembre a març, amb l'obligació de pagar el deute acumulat entre el període d'abril a octubre del mateix any.

Atès que aquest Decret es insuficient i una clara mostra de insensibilitat social del Govern de la Generalitat de Catalunya.

El Grup Municipal d'ICV-EUiA proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

1. Instar el Parlament de Catalunya a convocar, de manera immediata, la Taula de la pobresa energètica per avaluar i acordar mesures per fonamentar i establir un nou model de prestació dels serveis bàsics a mig termini.
2. Instar el Govern de la Generalitat de Catalunya a aprovar un nou decret llei en resposta a les mocions aprovades al Parlament amb el objectiu de garantir el dret ciutadà als subministraments bàsics de la llar, amb l'obligació que les companyies energètiques i d'aigua determinin un sistema públic de tarifes socials reduïdes per a col·lectius amb insuficiència de recursos, i establir els criteris mínims per garantir el subministrament a les llars en situació de risc social.
3. Donar suport a les mobilitzacions engegades per combatre la pobresa energètica impulsades per la Confederació d'associacions veïnals de Catalunya, la Coordinadora d'assemblees de treballadors i treballadores en atur de Catalunya, el Front Cívic de Catalunya, la Plataforma d'afectats per la Hipoteca de Catalunya, la Plataforma Aigua es Vida, la Unió de consumidors de Catalunya i la Xarxa per la Sobirania energètica.
4. Comunicar aquest acord a les associacions esmentades, al Govern de la Generalitat i als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya."

Defensa la moció Gregorio Belmonte (ICV-EUiA).

Menchu Martí (PxC) diu:

- Que està a favor que el Govern de Catalunya assumeixi totes les directrius aprovades en la moció sobre la pobresa energètica del 7 de

novembre de 2013 i que no han estat recollides en el Decret llei de la Generalitat, el qual és insuficient i incomplet.

- Que hi ha famílies que no poden fer front al pagament de les factures dels subministraments bàsics d'aigua i electricitat, i aquells que entraven en els supòsits de l'esmentat Decret llei veuran que a partir del març s'acaba aquest ajornament de Nadal que es va fer i hauran de pagar d'abril a octubre.
- Que és vergonyós que mentre la factura elèctrica s'ha disparat un 60% des de 2007 la renda mitjana de les llars s'ha reduït un 8,5%; la taxa de pobresa energètica ha passat del 5,9% el 2008 al 15% el 2012. Que és vergonyós que, mentre el 2012 es van produir 1.400.000 talls de llum per falta de pagament, es destinessin a Catalunya 15,2 milions d'euros a projectes de cooperació internacional. Que en el 2012 hi va haver gairebé un milió i mig de talls de llum a gent humil mentre que Catalunya va regalar a fora 2.500 milions de les antigues pessetes.
- Que els exalts càrrecs de la Conselleria de Medi Ambient, membres d'ICV-EUiA, Francesc Baltasar (exconseller de Medi Ambient), l'exsecretari de l'Àrea Eduard Pallejà i l'exdirectora de serveis del Departament de Medi Ambient Elisenda Rius, que tan ràpidament van trobar vinculacions laborals amb AGBAR en deixar els seus càrrecs públics relacionats entre altres temes amb la gestió l'aigua, podrien donar un cop de mà amb la seva influència a AGBAR per ajudar es famílies necessitades que no puguin pagar els rebuts.
- Que AGBAR presumeix perquè subvencionarà amb uns miserables 27 € les factures bimensuals de 6.000 famílies, quan a Catalunya hi ha 91.500 llars sense ingressos.

Mireia Hernández (CiU) manifesta:

- Que pel títol de la moció hi donarien suport, però llegint la part expositiva i resolutiva, hi ha molt titular però poca solució.
- Que al Govern de la Generalitat i a CiU els preocupa la pobresa energètica, s'hi ha treballat, s'hi està treballant i s'hi continuarà treballant.
- Que CiU i ERC van pactar una esmena al Parlament per impedir que les famílies en situació de risc tinguessin talls de subministrament energètic, el tripartit del 2007 al 2010 van tenir damunt la taula un informe de Càritas on alertava que es duplicava el nombre de famílies en risc de pobres energètica, que ni tan sols van contactar amb les empreses

subministradores d'energia, per tant, que no els donin lliçons d'insensibilitat social.

- Que han introduït una esmena al codi de consum perquè les companyies no puguin interrompre el subministrament a les famílies sense un informe preceptiu de serveis socials.
- Que el Govern es va adreçar a les companyies elèctriques, a l'Associació Espanyola d'Empreses Subministradores i al Ministeri d'Indústria i Energia perquè prenguessin mesures per garantir que les persones vulnerables no estiguin subjectes a la interrupció d'aquests serveis.
- Que en el Congrés, CiU va presentar esmenes al projecte de llei del sector elèctric per tal que no es pugui interrompre el subministrament als denominats subministraments essencials.
- Que, des del Congrés, també s'han oposat a la reforma del sector energètic perquè deixa de promoure l'autoconsum, l'estalvi energètic i les energies renovables. I que també han reclamat al Govern de l'Estat que rectifiqui i que inclogui en els pressupostos generals de l'Estat els tres milions sis-cents mil euros necessaris per evitar un augment del rebut de la llum.
- Que han fet més, l'Ajuntament de Sant Cugat ha establert un conveni amb l'empresa subministradora d'aigües perquè totes les persones en risc d'exclusió rebin un ajut econòmic en el rebut de l'aigua.
- Que des de la Diputació de Barcelona ha posat a disposició dels municipis deu milions d'euros en el pla d'urgència social, dels quals Sant Adrià n'ha rebut 93.308,29 que es podien destinar a atendre situacions concretes de pobresa energètica.
- Que la l'Ajuntament de Girona va crear una taula municipal per a la pobresa energètica amb l'objectiu d'establir un diagnòstic de la situació del seu municipi i propostes de millora.
- Que tot això no es recull a la moció, l'únic que s'hi recull és tirar la fletxa contra la diana de la Generalitat, que sembla que els importi més erosionar el Govern de la Generalitat que no pas solucionar els problemes de pobresa energètica.
- Que proposen que s'inclogui en l'acord demanar a l'Estat que elimini el 21% dels rebuts de subministraments energètics, que seria una manera d'ajudar les famílies, o ja que a Sant Adrià hi ha quinze pous localitzats que produeixen entre sis i set hectòmetres cúbics d'aigua l'any, si s'instal·lessin cabalímetres, l'ACA cediria la titularitat dels pous, i amb això es podria beneficiar els ciutadans pel que fa al rebut de l'aigua.

- Que a Sant Adrià hi ha les centrals de cicle combinat i li agradaria saber quins beneficis han tret els veïns en el rebut de la llum amb FECSA ENDESA.
- Que també es podria crear una taula municipal de la pobresa.
- Que si de veritat els importa la situació de pobresa energètica i els problemes que poden tenir algunes famílies de Sant Adrià, aquestes són mesures i propostes concretes.

Jesús A. García (PP) manifesta:

- Que creen que la moción es insuficiente y es un ejercicio retórico muy dado en este equipo de gobierno, que no es otro que reclamar a otras administraciones las soluciones sin aportar ninguna propuesta.
- Que con las centrales de ciclo combinado, la estación depuradora de aguas o el tratamiento de residuos que se hizo a cambio de las inversiones del Fòrum y podrían establecer una relaciones más amigables y mejorables que posiblemente permitirían establecer unas relaciones favorables entre ambos.

Pedro Rivero (PSC) diu:

- Que, a més de les idees, es tractaria de buscar formes de funcionament que realment fossin efectives.
- Que, per ara, només hi ha un mecanisme que funciona, encara que no és suficient: previ informe de Serveis Socials en què reconeix que hi ha una carència a la família se li aplica un descompte de 57 euros per rebut, que també ho haurien d'aconseguir amb les companyies de llum i gas. Que aquests tipus d'ajuts serien molt més efectius que els que s'estan decretant ara per ara.
- Que la Diputació havia de subvencionar les 88 famílies que s'han quedat sense beques menjadors i no ho ha fet i, fins i tot, des d'aquest ple hi havia la promesa de fer-ho, i les han hagut de cobrir amb pressupost municipal.
- Que pel que fa a l'aigua freàtica, l'Ajuntament va legalitzar els pous fa gairebé tres anys, però que cada vegada que el consistori comença a tenir contactes amb les empreses concessionàries, apareix algú dient que la Generalitat faria, donaria, ajudaria, etc., però que ells tractaran directament amb les empreses concessionàries.

Gregorio Belmonte (ICV-EUiA) contesta:

- Que és incoherent que CiU al Parlament voti a favor d'una moció i després redacti un decret llei contrari al que s'ha acordat.
- Que aquesta moció és per demanar al Govern de la Generalitat que faci cas al Parlament.
- Que si les propostes de CiU són per tal que l'Ajuntament s'espavili aleshores no necessiten un Govern de la Generalitat que no els defensa davant les grans multinacionals, de les grans injustícies, dels grans beneficis davant de les persones que tenen dificultats.
- Que sí que sap per a què serveix el govern de la Generalitat: per tenir un deute de dos milions i mig, dificultats de pagament perquè aquest ens no paga.
- Que el Govern de la Generalitat fa molt de temps que ha deixat les seves funcions, com per exemple, pagar l'Escola Bressol, l'Escola de Música, i d'altres, i els ajuntaments ja s'espavilen.
- Que ara fan una proposta ben senzilla, demanar al Govern que els defensi, decideixi que el pacte de pobresa l'ha de fer el municipi.

Mireia Hernández (CiU) contesta:

- Que ella no ha volgut dir que els ajuntaments s'hagin d'espavilar, però que ha trobat a faltar que es demani al Govern de l'Estat espanyol, que, a més, és qui té competències exclusives en el sistema bàsic energètic, que redueixi el 21% de l'IVA en els rebuts, que se li demani, com ho ha fet CiU, que en els pressupostos generals de l'Estat prevegi aquests més de 3.600 milions perquè la pujada del rebut de la llum no afecti les famílies.
- Que instar que es convoqui la taula està molt bé, però que CiU els proposava actuacions concretes tal com l'equip de govern demanava.
- Que, sobre els pous, l'únic que ella ha dit és que aquests pous per ser de l'Ajuntament s'hi han d'instal·lar uns cabalímetres i, un cop instal·lats, l'ACA en cediria la titularitat.
- Que cap membre de l'equip de govern s'ha posat en contacte amb ella per fer-li saber que no podien cobrir totes les beques menjador.

Pedro Rivero (PSC) contesta:

- Que els avantatges que l'Ajuntament té pactats amb Endesa son: un contenciós de l'any 2006 – 2007, per valor de sis milions d'euros i que van perdre, i un contenciós per valor de 5.700.000 €, aquests són els avantatges.
- Que en aquest Ple Mireia Hernández es va comprometre a aconseguir el finançament, mitjançant la Diputació, per cobrir les beques menjador. Que l'equip de govern ha complert la seva part i la de Mireia Hernández, és a dir, han trobat els diners per cobrir el que els tocava i el que ella es va comprometre a cobrir.

Mireia Hernández (CiU) li contesta que en aquell Ple encara no tenien l'adjudicació de beques del Consell Comarcal, faltava la segona adjudicació i el que es va dir és que si finalment el Consell Comarcal no arribava a cobrir-les, ella es comprometia a fer les gestions pertinents. Que, a més, en el Pla d'emergència social de la Diputació l'Ajuntament té una assignació de 36.000 € per beques menjador.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: catorze (14) – PSC (9), ICV-EUiA (3), PxC (1) i Óscar Marjalizo, regidor delegat (1)
 Vots en contra: cinc (5) – PP (3) i CiU (2)

3. Moció de rebuig a la pujada de tarifes del transport públic

"Atès que el Consell d'Administració de l'ATM, reunit el 23 de desembre de 2013, va aprovar un increment de les tarifes per 2014, concretament, la T-10 d'una zona ha augmentat un 5% i la T50/30 un 8%, uns increments que no tenen res a veure amb l'increment d'IPC.

Atès que en un moment de forta crisi econòmica, quan moltes famílies han vist reduir els seus ingressos globals i quan l'IPC general és del 0,3%, l'única proposta comprensible socialment era la de congelar les tarifes.

Atès que, en aquestes circumstàncies, el transport públic és fonamental per garantir el dret a la mobilitat dels ciutadans i les ciutadanes. I atès que la mobilitat sostenible forma part de les solucions als problemes de congestió, contaminació local, canvi climàtic i de la dependència energètica exterior, cal afavorir-la amb unes tarifes assequibles.

Atès que l'actual estructura de zones tarifàries, a banda de generar greuges entre ciutadans de municipis limítrofs, desincentiva l'ús del transport públic col·lectiu com a conseqüència, entre d'altres motius, de la diferència de tarifes difícilment justificables i poc comprensibles per a la ciutadania.

Atès que, d'altra banda, a la vista de les dificultats per cobrir les despeses d'explotació del transport públic metropolità, es fa imprescindible que el Govern català, com preveu la Llei de mobilitat des del 2003, impulsi l'aprovació d'una llei de finançament del transport públic que creï nous recursos financers, tal com diu la disposició addicional vuitena de la Llei de mobilitat 9/2003, que diu literalment: *"En el termini d'un any a partir de l'aprovació d'aquesta Llei, el Govern a de presentar un projecte de llei de finançament del transport públic, de la mobilitat sostenible i de promoció de l'ús dels combustibles alternatius que en reguli el marc organitzatiu"*.

Per tot això, el grup municipal d'ICV-EUiA proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS:

1. Manifestar el profund desacord per l'increment de les tarifes de transport metropolità per A l'any 2014 que ha aprovat el Consell d'Administració de l'ATM.
2. Proposar que es revisi l'actual estructura de zones tarifàries, reduint les sis zones actuals a dues pel mateix àmbit territorial.
3. Proposar que s'estudii i aprovi una targeta anual T-ANY amb dues tarifes, una per a les tres primeres corones tarifàries actuals i una altra per a les sis zones tarifàries existents actualment a preus assequibles i pagament fraccionat.
4. Proposar que es rectifiquin les tarifes de 2014 tornant a les tarifes de 2013.
5. Demanar al Govern de l'Estat que mantingui l'aportació econòmica a l'ATM, la qual s'ha vist reduïda en els últims anys.
6. Demanar al Govern de la Generalitat que compleixi la Llei de mobilitat 9/2003 i que, de manera urgent, enceti els treballs per aprovar una llei de finançament del transport públic.
7. Donar trasllat d'aquests acords a l'ATM, a l'AMB, als grups municipals parlamentaris, a l'Associació per la Promoció del Transport Públic, Associacions de veïns de Sant Adrià de Besòs, i als sindicats CCOO i UGT."

Defensa la moció Gregorio Camacho (ICV-EUiA).

Óscar Marjalizo (regidor no adscrit) manifesta:

- Que fan molts anuncis per fomentar el transport públic, però que amb aquest augment el que aconseguixen és la gent trobi més còmode anar amb el cotxe particular.

Menchu Martí (PxC) diu:

- Que no es poden apujar les tarifes de transport públic per sobre de l'IPC enmig d'aquesta crisi.
- Que PxC ja va presentar l'any passat una moció contra la pujada; el lògic, coherent i social hagués estat que haguessin congelat les tarifes aquest any, perquè els qui utilitzen els transports públics no van en cotxe oficial, els usuaris i víctimes d'aquesta pujada antisocial per sobre de l'IPC, una cop més, són les sofertes classes treballadores i mitjanes.
- Que aquesta pujada només persegueix incrementar sobre la ciutadania els costos del transport, ja ronda el 50%, alhora que l'Estat i la Generalitat redueixen progressivament i significativament les seves aportacions econòmiques al preu del bitllet.
- Que els consellers de l'ATM s'obliden de la pèssima qualitat de l'aire de les ciutats, com ja va denunciar en una altra moció anterior, i els seus nocius efectes per a la salut de les persones fomentant els desplaçaments de vehicles privats i augmentant així la contaminació .
- Que en el Consell d'Administració de l'ATM del 23 de desembre, on es va aprovar aquesta escandalosa pujada, el comunista alcalde del Prat, membre d'ICV-EUiA, Luis Tejedor, vocal amb dret a vot del Consell de l'ATM, no votar en contra de la pujada , sinó que ni hi va assistir, per tant no va poder defensar els treballadors contra la pujada del preu dels transports. No hi va haver cap vot en contra, ni dels consellers socialistes, alguns dels quals van abstenir-s'hi, però no van votar en contra.
- Que presentar aquí una moció en contra i no defensar-la on s'havia de defensar és demagògia. Tot i això, votarà a favor.

Xavier Soley (CiU) manifesta:

- Que en aquesta moció no es diu tot.
- Que no explica que en aquest moment les aportacions d'algunes administracions al transport públic s'han tirat enrere i aquesta situació és la que ha provocat el dèficit actual.
- Que les tarifes del transport públic han d'augmentar, encara que sigui una situació que no agrada a ningú, perquè l'Estat espanyol no paga la part que li correspon.
- Que des del 2003 l'aportació del Govern havia anat incrementant: al 2009 va ser de 150 milions d'euros, al 2010 en van ser 200 i a partir d'aquest moment comença a baixar en picat fins a l'any passat que va caure en un 110%, 94 milions.
- Que la resta d'administracions sí que mantenen les aportacions: la Generalitat ha mantingut la seva aportació de 277 milions d'euros, l'Ajuntament de Barcelona l'ha incrementat gairebé un 10% i l'Àrea també ha mantingut la seva aportació.
- Que la resta d'administracions que participen en l'ATM, Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona i Àrea Metropolitana estan fent mans i mànigues per poder compensar aquesta aberració de disminució de l'aportació del Govern de l'Estat.
- Que són més de 105 milions d'euros que es deixen d'aportar pel transport metropolità, un 110 % menys de l'habitual.
- Que creu que això s'hagués hagut de reflectir a la moció.
- Que sí que és veritat que el bitllet senzill i les targetes T-10 i T-50 s'han incrementat, però que també s'ha de dir que la targeta T-Mes, T-Trimestre o la T-Jove mantenen el seu preu, que per tant la pujada en conjunt és un 1,5%. Que, a més a més, l'ATM aquests últims anys ha fet un gran esforç per mantenir les tarifes socials, ha mantingut la gratuïtat del transport públic que ara s'ha incrementat fins als 13 anys, manté les bonificacions socials per a persones jubilades i discapacitats, ha congelat l'abonament per a joves menors de 25 anys que avui és més econòmic que al 2008, manté els descomptes al 80% per a persones aturades i els descomptes per a famílies nombroses i monoparentals. Que aquest esforç per mantenir tot això té un cost, per això el dèficit és de més de 546 milions d'euros.
- Que, d'entrada, seria bo que es reclamés el retorn de les aportacions de l'Estat que durant aquests últims anys hi va haver.
- Que si aquesta reclamació s'afegís a la moció la votarien a favor.

- Que la moció parla de tirar endavant el desenvolupament de la Llei 9/2003, de mobilitat, en què en un any el Govern ha de presentar un projecte de llei de finançament del transport públic, però que això ja s'hagués pogut fer entre el 2003 i el 2010.

L'alcalde li contesta que es pot afegir la seva demanda.

Jesús A. García (PP) manifesta:

- Que las tarifas de transportes vienen subiendo desde hace muchos años.
- Que el año pasado la T-10 subió un euro y no recuerda si se planteó alguna moción en estos términos.
- Que esta moción se ha planteado por la coalición de izquierdas en los mismos términos que se ha planteado en otros municipios.
- Que a nadie le agrada la subida de tarifas, pero lo que no se puede negar es que el transporte metropolitano en Barcelona se encuentra en una situación financiera que obliga a poner freno a la situación si no acabaría complicando la situación de sostenibilidad del propio servicio.

Pedro Rivero (PSC) diu:

- Que el transport té tres canals de finançament: les targetes, les aportacions de les administracions i l'IBI, és a dir, tots els ciutadans, utilitzin o no el transport, paguen una part del transport.
- Que en aquest cas baixen les aportacions de les administracions, pugen les targetes i viatges, i puja la part impositiva de l'IBI.
- Que el grup socialista de Sant Adrià sempre votarà el que pensen que és just per al municipi, encara que en altres llocs votin diferent.

Gregorio Camacho (ICV-EUiA) contesta:

A Menchu Martí

- Que l'alcalde del Prat no hi va assistir per malaltia justificada.

A Xavier Soley

- Que si s'ha d'incorporar que el dèficit produït amb el transport metropolità és conseqüència de la part que li tocava al Govern Central no tenen cap problema.
- Que reconeix que és veritat que des de 2003 potser no s'ha fet res durant el tripartit, però que és una incongruència la posició que sempre ha tingut CiU en relació amb la fiscalitat i sempre ha anat de la mà de la dreta espanyola, perquè, per exemple, l'Impost de successions no és tan el fet del que va comportar deixar d'ingressar la quantitat, sinó és la voluntat de tenir en compte una fiscalitat per la majoria d'una manera molt clara i per una minoria, que és molt poderosa, una altra.

A Jesús A. García

- Que és frívol dir que les coses podrien ser pitjor.

S'aprova per majoria absoluta amb el resultat següent:

Vots a favor: setze (16) – PSC (9), ICV-EUiA (3), CiU (2), PxC (1) i Óscar Marjalizo, regidor no adscrit (1)

Vots en contra: tres (3) – PP

4. Moció per declarar que els regidors no adscrits no poden ser membres de la Junta de Portaveus

"Por concejal no adscrito entiende la legislación vigente a aquellos concejales que dejan de integrarse en el grupo político municipal al que concurrieron en las elecciones y así se constituyeron en el plazo previsto ante el Ayuntamiento.

El artículo 73.3 primer párrafo señala que a los efectos de su actuación corporativa, los miembros de las corporaciones locales se constituirán en grupos políticos, en la forma y con los derecho y las obligaciones que se establezcan con excepción de aquéllos que no se integren en el grupo político que constituya la formación electoral por la que fueron elegidos o que abandonen su grupo de procedencia, que tendrán la consideración de miembros no adscritos.

No existe pues, en este caso, un Grupo Mixto que pueda tener un concejal portavoz, sino que se trata de concejales que no tienen la condición de portavoz de un Grupo que no se puede constituir, no sólo por su condición de tráfugas sino por no estar en tiempo de constitución de los grupos municipales, circunstancia que se tiene que realizar en el inicio de la legislatura.

Los miembros de la Junta de Portavoces sólo pueden ser el Alcalde o en quin delegue y los Portavoces designados por cada grupo municipal. Por tanto, entendemos que un concejal no adscrito, que no forma parte de grupo alguno, no puede formar parte de la misma ni pretender su asistencia, ya que las decisiones de este órgano ni son vinculantes ni tiene capacidad decisoria y es que, desde esta perspectiva, no afecta a ese núcleo central conformado por el derecho fundamental a participar en los asuntos públicos.

Tal es el sentido del Fundamento de Derecho séptimo de la sentencia del Tribunal Constitucional de 9 de julio de 2009, que dice textualmente:

"Tampoco puede estimarse, por el mismo motivo, la queja en virtud de la cual el resto de los contenidos del Acuerdo impugnado habría situado a los ahora recurrentes en una situación de desventaja respecto de la que tienen los diputados provinciales que se encuentran adscritos a un grupo político. Por una parte, la eventual situación de desventaja derivada de las limitaciones relativas a la participación en la Junta de portavoces, al régimen de dedicación exclusiva y a la pérdida de los beneficios económicos y la infraestructura asociados al grupo político no se proyectarían, según se ha razonado, sobre el ejercicio del derecho de participación política reconocido en el art. 23 CE ([RCL 1978, 2836](#)) . Por otra parte, el distinto trato que el art. 73.3 LBRL ([RCL 1985, 799, 1372](#)) y, en su aplicación, el Acuerdo impugnado otorgan a los recurrentes está justificado en la diferente situación en la que se encuentran, al no haberse incorporado al grupo político constituido por la formación electoral por la que fueron elegidos: puede someterse a un régimen jurídico parcialmente diferente a los representantes que no se integran en el grupo político constituido por la formación en la que concurrieron a las elecciones respecto de aquellos que sí lo hacen, todo ello sin perjuicio de respetar las facultades de representación que son propias del cargo electo, pues, como se ha indicado, el diferente trato que se otorga en este caso a los diputados no adscritos no conlleva una limitación de las facultades que constituyen el núcleo de sus funciones representativas. En definitiva, las diferencias invocadas no carecen de una justificación objetiva y razonable y son proporcionadas con los fines que se persiguen, por lo que tampoco por este motivo puede ser apreciada la lesión del principio de igualdad que aducen los demandantes de amparo. "

Teniendo en cuenta estos antecedentes, se propone que el Pleno del Ayuntamiento acuerde:

Declarar que los concejales no adscritos, no formando parte de ningún grupo político, no pueden tener la consideración de portavoces de un grupo no existente, por lo que no reúnen la condición necesaria para formar parte de la Junta de Portavoces."

Jesús A. García (PP) dice que con esta moción quiere que el Pleno exprese su opinión.

Óscar Marjalizo (regidor no adscrit) llegeix un text de data 17 de gener de 2013 dirigit a la direcció del PPC :

"Por la presente les quiero comunicar que desde este momento y a la recepción por parte de ustedes del presente escrito causo baja como afiliado del Partido Popular de Catalunya así como mi dimisión como vocal de la Junta Local de este municipio.

En la actualidad llevo casi ocho años de afiliación a este partido y bastantes años más como simpatizante y colaborador en diferentes actos locales. He vivido mucho momentos felices y otros desgraciadamente no tan felices, pero siempre con ilusión y con ganas de trabajar. Sin embargo, de una forma injusta en las elecciones municipales de 2011 por el motivo que aún no se me ha explicado se me castiga y no respeta la decisión tomada por una asamblea de militantes donde ocupaba un puesto de cabecera, se cambia la candidatura de arriba a bajo, relegándome al quinto puesto por detrás de gente que no son del municipio o que llevan muy poco trabajando con nosotros.

Desde entonces durante mucho tiempo he tenido que soportar constantes faltas de respeto y una total falta de información sobre actos, asambleas, visitas de autoridades al municipio y demás actividades.

A pesar de que siendo el quinto de la lista electoral sería el siguiente que obtendría el acta de concejal si hubiera alguna incidencia.

La gota que ha colmado el vaso y mi paciencia ha sido cuando me tengo que enterar por la prensa y terceras personas de la inauguración de una sede local a la que ni siquiera fui informado ni invitado, pero lo más doloroso y triste de este tema es que a pesar de todas las quejas y denuncias formuladas por otros compañeros y por mí sobre estos hechos, la dirección del partido en lugar de escuchar a todas las partes y procurar mediar en la situación se ha posicionado claramente en nuestra contra, tanto desde la presidenta como otros cargos de presidentes y secretarios generales y provinciales por todo lo cual considero inútil y estéril seguir luchando por una causa perdida y continuar afiliado a un partido donde no se cuenta conmigo y se desprecia reiteradamente mi colaboración.

También les quiero recordar que a pesar de todas estas lamentables actuaciones e incidentes siempre guardo un absoluto y respetuoso silencio, respeto que no he obtenido y no ha sido correspondido hacia mi persona durante estos dos últimos años.

Para finalizar les comunico que en los próximos días me personaré en sus instalaciones para devolver mi acreditación como afiliado.”

- Que aquesta carta només l'havia llegida en el seu entorn, la tenia guardada i mai va pensar que algun dia l'hauria de llegir públicament.
- Que demana disculpes a tots el companys i al públic present, perquè quan un ciutadà assisteix al Ple és per saber l'actualitat del municipi, els problemes que existeixen i l'opinió de cada partit, no per veure les obres i miracles dels regidors.
- Que vol que tothom sàpiga que ell és el primer que està incòmode amb aquesta situació.
- Que el taxen de trànsfuga i que aquesta paraula es pot aplicar en tres casos: els que abandonen el partit polític d'origen, els que afavoreixen la inestabilitat política i els que amb el seu comportament canvien la voluntat popular. Que el segon i el tercer cas estan fora de lloc perquè no veu que existeixi cap inestabilitat política, que l'únic canvi que hi ha hagut és que el PP ha passat de quatre a tres regidors i continua sent el partit líder de l'oposició, i que potser el que els molesta és que la subvenció s'ha reduït.
- Que vol deixar clar que ell no rep cap subvenció perquè no pertany a cap grup.
- Que ell no ha canviat la voluntat dels ciutadans, els quals en el seu dia van votar un partit i no creu que es faci una moció de censura per canviar l'alcalde. Que la llei antitrànsfuges estableix que quan hi hagi un cas d'aquests és vàlida la majoria més un per evitar que el vot d'un trànsfuga pugui canviar la decisió popular.
- Que ell va marxar al gener i el 29 de juliol, per motius semblants o fins i tot pitjors, Maria Franco decideix dimitir. Que ell hagi decidit abandonar la militància del PP no l'eximeix que no pugui recollir l'acta de regidor, perquè aquesta no pertany a un partit sinó a la persona.
- Que una opció hagués estat renunciar o haver fet el que ha fet com a regidor no adscrit.

- Que quan va prendre aquesta decisió es va reunir amb el secretari i l'alcalde. Que l'alcalde coneixia la situació i que ell va garantir a l'alcalde que allò era temps passat, que podria estar molest, que ell ja havia pres una decisió i no era qüestió de canviar, que la seva intenció era la d'aprendre i treballar des del primer dia, perquè queden menys de dos anys per acabar la legislatura, considera que hi ha moltes coses per fer i ell està en un període d'aprenentatge.
- Que després es va reunir amb el secretari per saber les funcions d'un regidor no adscrit, ja que els membres del PP entenen la llibertat d'expressió i la democràcia d'una manera peculiar. Que el secretari va fer un informe en què deia que podia estar en les comissions i en els plens.
- Que hi ha coses a les quals no té accés com per exemple escriure al *Viure* cada mes, no té subvenció mensual perquè no pertany a cap grup polític, tampoc té cap espai per rebre veïns i no està en els consells d'administracions de cap empresa municipal.
- Que l'informe del secretari diu entre altres coses:

“Privar a los concejales no adscritos de un derecho —el de participar con voz y voto en las comisiones informativas municipales— que forma parte del núcleo esencial de las funciones representativas que son propias del cargo de concejal individualmente considerado, la exclusión de los concejales no adscritos del derecho a asistir a las comisiones informativas y participar (con voz y voto) en sus deliberaciones supone dificultar la posterior defensa de las posiciones políticas de los miembros no adscritos mediante la participación en las deliberaciones y la votación de los asuntos en el Pleno, incidiendo por ello de forma negativa en el núcleo de las funciones de representación que son propias del cargo de concejal individualmente considerado.”
- Que la moció que han presentat està basada en una sentència del TC de 2009 i la del secretari és del 2012, per tant, anul·la la sentència que es presenta en la moció.
- Que al desembre, el portaveu del PP va preguntar quins eren els membres de la Junta de Portaveu i el secretari va fer un altre informe en què considera que els regidors no adscrits no només han de formar part amb veu i vot de les comissions informatives ja que són d'aplicació a la Junta de Portaveu a ser una part del ple.
- Que la presentació d'aquesta moció confirma el seu encert d'haver presentat la dimissió com a militant del PP.

- Que en aquests dos anys el PP ha presentat un nombre exigü de mocions i l'última és un atac personal que demostra que la seva principal preocupació és la destrucció política dels que entenen pels seus rivals enlloc de treballar pels interessos dels adrianencs, mentre que el seu interès com a regidor és estar al servei dels ciutadans, en absolut té un interès personal ni econòmic i té present que el seu mandat finalitza a finals de maig de 2015.

Menchu Martí (PxC) diu:

- Que no vol entrar a valorar aquesta moció del PP perquè és un assumpte intern d'un altre partit i respecta les decisions dels altres grups polítics, les comparteixi o no.
- Que, per sobre de les sigles i els partits, hi ha les persones, són elles i no les sigles les que els representen.
- Que el PP de Sant Adrià no hagués tingut potser aquest problema amb democràcia interna, llistes obertes i que els afiliats locals del seu partit haguessin pogut triar els seus representants, però llavors potser Jesús A. García no seria aquí.
- Que li estranya que presentin aquesta moció aquí quan l'executiva provincial del seu partit, de la qual Jesús A. García és membre i en altres localitats com a Roda de Ter ha comprat o ha intentat inútilment comprar com a Manlleu allò que els ciutadans, la voluntat popular i la democràcia els ha negat allà: representació municipal.

Mireia Hernández (CiU) diu:

- Que l'article 50.7 de la Llei de règim local diu que els regidors de conformitat amb el que estableix l'apartat 6, queden en la condició de no adscrits, tenen els deures i els drets individuals, inclosos els de caràcter material i econòmic, i participen en les activitats pròpies de l'ajuntament de manera anàloga a la de la resta de regidors.
- Que consideren que cadascun d'ells han estat escollits per la ciutadania i, per tant, han de disposar de tots els mecanismes necessaris per dur a terme aquella representativitat.
- Que no costaria res posar a disposició, encara que no hi estan obligats, d'un espai perquè un regidor que no té grup pugui atendre els ciutadans i que mentre això no passi té el despatx de CiU a la seva disposició.

Pedro Rivero (PSC) diu:

- Que votaran en contra per dos motius, un d'ordre legal, com és l'informe del secretari, i un altre de sentit comú: que la Junta de Portaveus és l'únic òrgan formal, on un regidor o regidora pot donar opinió i escoltar la dels altres, i participar en tots els temes del ple i no del ple, perquè les juntes de portaveus es poden convocar per tractar qualsevol tema d'interès a la ciutat.
- Que si no es dóna l'oportunitat a tots els integrants del ple a poder tenir un espai formal on poder participar d'alguna forma s'està adulterant l'espai democràtic.

Jesús A. García (PP) diu:

- Que su intención no era montar ningún "*numerito*", pero obviamente la situación se produce, porque previamente ya había manifestado su rechazo a que el concejal no adscrito formara parte de la Junta de Portavoces, que lo sigue manteniendo y manifestando.
- Que en cuanto a las comisiones puede que tal vez lo interprete de forma amenazante, pero que tenía la obligación de hablar con él, y poder intentar reconducir la situación y mantenerlo en el grupo como así era su deseo, simplemente le manifestó que no tenía claro si él podría acudir a las comisiones, pero en ningún momento en tono amenazante.
- Que es verdad que él no estaría aquí si los anteriores hubieran hecho las cosas de otra manera.

Óscar Marjalizo (regidor no adscrit) li contesta a Jesús A. García que en cap moment ha parlat d'amenaçes.

Es desestima la moció amb el resultat següent:

Vots a favor: tres (3) – PP

Vots en contra: setze (16) – PSC (9), ICV-EUiA (3), CiU (2), PxC (1) i Óscar Marjalizo, regidor no adscrit, (1)

5. Moció de per crear una comissió per modificar el Reglament orgànic municipal

"EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Reglament Orgànic Municipal (ROM) esdevé un instrument jurídic necessari i eficaç per a organitzar el funcionament dels ens locals. A Sant Adrià de Besòs encara es troba vigent el Reglament Orgànic Municipal que va ser aprovat per un Ple extraordinari de 5 de desembre de 1987.

Des d'aleshores, és a dir des de fa 27 anys, aquest Reglament no ha estat objecte de cap revisió per tal d'actualitzar-lo i adequar-lo a la legislació actual i adaptar-lo al nou context de transformacions i canvis de les administracions i de la ciutadania, i així, aconseguir que esdevingui una eina eficaç d'organització de l'Ajuntament.

El Grup Municipal que CONVERGÈNCIA i UNIÓ està plenament convençut que al conjunt de Grups Municipals ens pertoca dotar a aquest Ajuntament d'un instrument que garanteixi la governança i la qualitat democràtica del nostre municipi. Ens pertoca dotar a aquest Ajuntament d'una eina que faciliti tant la tasca que es fa des del govern, com des dels grups municipals que no formen part del govern, que faci més transparent l'acció municipal i que millori els mecanismes de participació dels veïns i veïnes i de les entitats ciutadanes en la dinàmica municipal.

Així, entenem que el seu contingut ha de tenir com a premissa bàsica facilitar l'actuació i el funcionament dels tots els òrgans municipals; articular els drets i els deures dels membres de la Corporació i els drets d'informació i de participació ciutadana dels veïns i de les veïnes i de les entitats d'aquest municipi i simplificar determinades dinàmiques que, moltes vegades, no responen al mandat de la ciutadania que exigeix a les institucions democràtiques i a llurs representants democràtics majors índex de transparència i maduresa.

Per tot l'exposat, i atès que a l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs en l'exercici de la potestat d'autoorganització que li confereixen els articles 4.1.a), de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local; 8.1. a), de la Llei municipal i de règim local de Catalunya (text refós aprovat pel D.L. 2/2003, de 28 d'abril), i 6 de la Carta europea d'autonomia local, li cal proveir-se d'un nou Reglament Orgànic Municipal, el Grup Municipal de CONVERGÈNCIA i UNIÓ proposa al Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

1. La creació d'una Comissió perquè dugui a terme els treballs de revisió i redacció de la proposta de modificació del Reglament Orgànic Municipal de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, que haurà de ser aprovat pel Ple de la Corporació d'acord amb el procediment i el quòrum establerts

en els articles 178 i 114. 3 a) de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, respectivament.

2. La Comissió estarà formada per un màxim de dos regidors/es de cada grup municipal i serà presidida per l'alcalde o regidor/a en qui aquest delegui la presidència.
3. La durada màxima dels treballs de la Comissió serà de 3 mesos des de la seva constitució.
4. El grups municipals hauran de comunicar els/les seus/seves representants a la Secretaria de l'Ajuntament en el termini màxim d'una setmana des de l'aprovació de la seva creació.
5. La primera sessió es convocarà en el termini màxim de 15 dies des de l'aprovació de la seva creació."

Defensa la moció Mireia Hernández (CiU) i manifesta:

- Que el ROM actual és de fa 27 anys, molts articles no s'ajusten a dret, no recull la situació actual dels mitjans tecnològics, no recull els mecanismes i els canals de participació ciutadana.
- Que CiU porta mesos, per no dir anys, reclamant un nou ROM.
- Que al mes d'octubre l'alcalde va lliurar un primer esborrany i des d'aleshores no s'ha fet res més. Que tal com consta en l'acta del Ple de 27 de desembre de 2012, la primera tinenta d'alcalde va dir que l'equip de govern ja tenia primer esborrany, que després en passarien un còpia a l'oposició perquè poguessin presentar propostes.
- Que el seu grup proposa crear una comissió, perquè la llei empara que tots puguin formar part d'aquesta redacció i modificació del ROM, perquè els correspon a tots.
- Que no hi ha cap ajuntament que disposi d'un ROM de 27 anys enrere, obsolet i el que és més greu que no s'ajusta a dret.

Óscar Marjalizo (regidor no adscrit) diu:

- Que hi votarà a favor perquè considera que és cert que des de l'any 1987 s'ha evolucionat molt i que hi ha canvis que haurien de ser possibles.

Menchu Martí (PxC) diu:

- Que està a favor d'aquesta moció, perquè en 27 anys hi ha hagut moltes transformacions en gairebé tots els àmbits de la vida pública municipal i del seu funcionament
- Que l'actual ROM s'ha quedat desfasat en múltiples aspectes de participació ciutadana i veïnal, de representativitat i eficàcia en el seu funcionament, i d'operativitat.
- Que el nou redactat s'ha d'adaptar a aquests temps actuals, dotant-lo de mecanismes que permetin un major grau d'eficàcia, de proximitat amb els ciutadans, de transparència, d'un major rigor i objectivitat, i que no s'aprofiti aquesta modificació per intentar emmordassar o retallar només la funció de fiscalització de l'acció del govern municipal que, legalment, correspon als membres de l'oposició en el ple, com es podia deduir en l'esborrany del nou ROM que els van passar fa més d'un any .
- Que haurien de ser els regidors de tots els grups municipals, mitjançant els seus portaveus, qui formessin una comissió per dur a terme el treball de revisió i redacció, de manera democràtica, del que seria el nou ROM.

Irene Aldabert (ICV-EUiA) manifesta:

- Que hi votaran en contra perquè ja tenen una feina feta, ja hi ha un procés que s'ha iniciat per part de l'equip de govern.
- Que des de les seves pràctiques, tant des del mateix alcalde com de la resta de regidors també garanteixen que els grups municipals i la ciutadania tenen garantida la participació en les dinàmiques municipals.
- Que un reglament sense voluntat política segurament no els serviria de res, per molt estricte, per molt ben fet, per molt participat, per molt pensat, etc. I, en canvi, amb voluntat política, encara que tinguin un reglament durant un temps una mica massa vell, també podran assolir fites que no necessiten d'altres reglaments.

Jesús A. García (PP) diu:

- Que en la Navidad de 2011 el alcalde Canga ya les pasó un borrador de lo que iba a ser el ROM y lo encargaron a la área correspondiente y entiende que es esa área quien lo debe llevar a cabo.
- Que si que se debe revisar pero de cara al futuro sí que es conveniente que se vaya regulando.

- Que no están a favor de crear una comisión.

Pedro Rivero (PSC) diu:

- Que creuen que no cal una moció en aquesta línia, perquè des de Participació Ciutadana ja es va començar la feina d'elaboració del ROM nou, es va fer una feina important de revisió i comparació de reglaments d'altres ciutats i ara mateix aquest document està a l'espera de la revisió formal i legal per part del secretari de l'Ajuntament, a partir d'aquí estarà a disposició dels grups de l'oposició, i que acceptaran qualsevol tipus de col·laboracions o d'aportacions.

Mireia Hernández (CiU) contesta:

- Que Irene Aldabert parlava de voluntat política, que no ho dubta, però que aquest esborrany al qual feia referència Pedro Rivero és del 27 de desembre de 2012 i des d'aleshores no se'ls ha lliurat res.
- Que, per aquesta raó, la resta de grups no se senten partícips d'aquesta modificació del ROM, i que en el vigent diu que per modificar el ROM es crearà una comissió formada pels representants de tots els grups polítics, per tant, si no volen aprovar la moció, els torna a demanar que en un període relativament curt de temps puguin tenir l'esborrany i que no hagin de venir a finals de 2014 amb una moció de les mateixes característiques.

Es desestima la moció amb el resultat següent:

Vots a favor: quatre (4) – CiU (2), PxC (1) i Óscar Marjalizo, regidor no adscrit (1)

Vots en contra: quinze (15) – PSC (9), ICV-EUiA (3) i PP (3)

6. Moció de suport a la petició del Parlament de Catalunya per demanar la transferència de la competència de convocatòria de referèndums

"El passat dijous 16 de gener, el Parlament de Catalunya va aprovar, per una àmplia majoria dels diputats de la Cambra, sol·licitar al Congrés dels Diputats la transferència a la Generalitat de Catalunya, de la competència de convocatòria de referèndums i consultes, tal i com estableix l'article 150.2 de la Constitució Espanyola.

Aquest gest és un exercici de lleialtat institucional del Govern de la Generalitat envers el Govern de l'Estat i és una prova més de la legalitat amb la que el Parlament de Catalunya vol tirar endavant la consulta per decidir el futur del poble de Catalunya, que en els propers mesos, el president de la Generalitat Artur Mas, convocarà després d'un ampli consens de quatre dels set grups parlamentaris representats a la cambra catalana. Una consulta amb una pregunta clara i amb dos apartats, que no deixa entreveure cap dubte i el resultat de la qual ha de ser acatat per totes les parts.

Davant aquesta demanda al Govern de l'Estat, que té el recolzament de milions de catalanes i catalans i també de milers d'adrianenques i adrianencs que, a través de l'Assemblea Nacional Catalana, han signat perquè se'ls permeti exercir el seu dret a vot, proposem al Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

- 1.** Manifestar el total suport al Parlament de Catalunya en la demanda de la transferència de convocatòria de consultes, ja que ho estableix la Constitució Espanyola.
- 2.** Demanar al Congrés dels Diputats que sotmeti a votació la transferència al Govern català de les competències sol·licitades.
- 3.** Demanar al Grups Parlamentaris del Congrés dels Diputats, que escoltin i respectin la demanda del poble de Catalunya expressada per una ampla majoria dels seus representants en el Parlament.

I perquè així consti, demanem es traslladi aquests acords a:

1. La Mesa del Parlament de Catalunya
2. Els grups parlamentaris de CiU, ERC, ICV-EUiA, CUP al Parlament de Catalunya.
3. Els grups parlamentaris representats al Congrés dels Diputats
4. La mesa del Congrés dels Diputats."

Defensa la moció Mireia Hernández (CiU) i manifesta:

- Que amb aquesta moció donen suport a l'acord pres per majoria absoluta pel Parlament de Catalunya d'anar al Congrés dels Diputats a demanar que els cedeixin una transferència per dur a terme una consulta.

Óscar Marjalizo (regidor no adscrit) diu:

- Que no està d'acord que es deleguin unes competències, perquè així ho prohibeix la Constitució, que serveixin per fer una consulta per preguntar si s'està d'acord a separar el territori de Catalunya d'Espanya.
- Que això és un referèndum que hauria de consultar-se a tot l'Estat espanyol.

Menchu Martí (PxC) diu:

- Que CiU s'aferra a qualsevol supòsit com a taula de salvació per intentar salvar la cara del president de la Generalitat davant el guirigall que ells mateixos han muntat, amb la inestimable col·laboració dels seus socis D'ERC, aquests que estan pujant electoralment cada vegada més a costa de CiU.
- Que si llegeixen bé l'article 150.2 de la Constitució que citen veuran que ja poden dir missa que el govern no els transferirà les competències per convocar un referèndum.
- Que l'esmentat article diu ben clar que *"El Estado podrá transferir o delegar a las comunidades autónomas mediante ley orgánica, facultades correspondientes a materia de titularidad estatal que por su propia naturaleza sean susceptibles de transferencia o delegación. La ley preverá en cada caso la correspondiente transferencia de medios financieros, así como las formas de control que se reserve el Estado"*.
- Que diu podrà transferir, o sigui, que és potestat de l'Estat fer-ho o no.
- Que, amb tot el que està fent CiU, amb la manipulació grollera i descarada del Govern de la Generalitat i les seves terminals mediàtiques (TV3 , Catalunya Ràdio , etc.), i amb la seva falta d'imparcialitat i d'objectivitat en aquest tema, al qual CiU n'és part interessadíssima a fer el màxim de publicitat i propaganda directa a favor d'una de les 2 opcions de la confusa consulta, són doncs jutge i part, dubta que el Govern Central, davant aquesta prova palpable de falta de lleialtat institucional a la convivència entre tots els pobles d'Espanya, els transfereixi la competència per convocar el seu referèndum.
- Que li fa gràcia això que milers d'adrianencs que estan a favor han signat a l'Assemblea Nacional Catalana. Que aquesta Associació, ultrasubvencionada per CiU, on en les seves estructures de comandament, el Consell Permanent, hi ha diversos membres que van ser condemnats a presó per terrorisme de Terra Lliure.

- Que estan aconseguint, amb tot aquest cacau, enfonsar el seu partit electoralment, enfonsar al PSC en trencar 3 diputats socialistes la disciplina de vot a la votació del 16 de gener i obrir a Catalunya la caixa de pandora d'un futur incert enmig d'una gravíssima crisi econòmica, social i institucional.

Gregorio Belmonte (ICV-EUiA) diu:

- Que el sentit comú diu que la millor forma d'expressió de la ciutadania és a partir d'un referèndum, a partir d'una consulta, a partir d'unes eleccions i, per tant, això no ho negaran mai.
- Que hi ha suficients informes del Consell Consultiu de Garanties Estatutàries i també legislació que diu que és possible la transferència perquè el Parlament pugui convocar un referèndum.
- Que cap de les lleis o la mateixa Constitució pot limitar el desig, la voluntat de la ciutadania i, per tant, les lleis s'han de superar, s'han de modificar, s'han de reestructurar, perquè una llei es fa en un moment social, econòmic i de relacions, la societat canvia, i després de quaranta anys, les lleis s'han d'anar adaptant.

Desirée Aguilar (PP) manifesta:

- Que votan en contra, puesto que la obsesión rupturista de Artur Mas deja fuera el 44% de los electores catalanes.
- Que los 87 diputados que votaron a favor de la ruptura en el Parlament representan al 56% de los electores catalanes, esto es el 39% del censo.
- Que la mayoría de los catalanes se sienten por igual catalanes y españoles, por lo tanto, Artur Mas no tiene derecho a proponer la ruptura cuando una gran mayoría de catalanes nunca se lo han pedido, por eso la minoría rupturista está sola.
- Que Mas es el único presidente autonómico con menor apoyo electoral en toda España, ni siquiera la mayoría del Parlament es suficiente, no le sirve no para modificar el Estatut, porque no llega a los dos tercios.
- Que CiU está dedicando sus energías a la ruptura porque no es capaz de gobernar, solo fomenta la división y el odio entre los catalanes.
- Que lo que los catalanes quieren son iniciativas para reactivar la economía y crear empleo, no hacer que grandes empresas catalanas amenacen con cerrar y trasladarse a Madrid.

- Que ni Artur Mas ni nadie puede privar a los catalanes de lo que es suyo, además no tienen competencias para convocar una consulta rupturista, ya que no se puede decidir por 47 millones de españoles, ni está entre sus competencias modificar las fronteras entre España y Europa, por eso mientras el PP gobierne no se fragmentará lo que a todos les pertenece, y garantizan que todos los españoles estarán protegidos por las garantías del estado de derecho.
- Que no piden que ningún partido renuncie a su ideología, solo piden que respeten las reglas de convivencia y los derechos que se comparten.
- Que Arthur Schopenhauer dijo: “Cuanto menos razones tiene un hombre para enorgullecerse de si mismo más suelen orgullecerse de pertenecer a una nación.”

Hugo Ferrer (PSC) manifesta:

- Que votaran en contra mantenint la línia argumental del PSC al Parlament de Catalunya.
- Que el compromís del PSC és ferm: treballaran a favor d'una consulta legal i acordada, que és l'única manera d'assegurar que els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin decidir sobre el futur de les relacions entre Catalunya i Espanya.
- Que és un compromís que s'ha posat reiteradament de manifest en el Parlament de Catalunya i al Congrés del Diputats.
- Que la seva discrepància no està en els diferents mecanismes que es puguin utilitzar per fer possible i real la consulta, sinó que es neguen a estavellar les possibles solucions, que no volen caure en l'error de portar al Congrés dels Diputats iniciatives polítiques de les que ni tan sols s'hagi garantit prèviament la seva presa en consideració.
- Que la màxima prioritat del PSC és impulsar un procés de la forma constitucional federal, inspirats en els acords de Granada que va prendre el PSOE, fent seva la proposta del PSC de reforma federal de la Constitució.
- Que són conscients de les dificultats d'avançar en aquesta direcció, com també són conscients de la dificultat del seu procés de consulta amb un clam foc independentista.
- Que no poden pretendre fer seu un projecte com el seu amb un clam independentista, no és el seu projecte.

- Que la seva proposta és defensar una Catalunya amb el màxim autogovern, volen que Catalunya sigui el motor d'Espanya, treballaran amb els principis de la seva proposta federal: la clarificació de competències que han de correspondre al govern federal i les que han de correspondre a Catalunya, el reconeixement de la singularitat nacional de Catalunya i el nou model de finançament català.
- Que ja han proposat la creació d'una comissió de reforma de la Constitució al Congrés dels Diputats i han sol·licitat formalment al Congrés la convocatòria de la comissió bilateral Estat-Generalitat.
- Que continuaran defensant la seva via per la consulta, acordada i legal.

Mireia Hernández (CiU) contesta:

A Hugo Ferrer

- Que el regidor d'Hisenda ha dit en aquest Ple que tenen la capacitat d'utilitzar les eines democràtiques al seu abast i l'alcalde ha dit que la democràcia es defensa o no es defensa. I que CiU l'únic que planteja és que els deixin organitzar una consulta i que no es posin en escenaris on encara no han arribat, que quan arribi el segon escenari ja els donaran quantitat d'arguments.
- Que li sap greu aquesta contradicció del PSC, perquè el dijous passat al Congrés dels Diputats es va aprovar una moció d'UPyD en la qual era lògic que el PP hi donés suport, però no una bona part del PSC, on el que pretén la moció és que els catalans i les catalanes no puguin decidir el seu futur.
- Que es preguntí als ciutadans de Catalunya i ells respondran, i de la seva resposta depèn el futur, no del president Mas o de qualsevol aventurer independentista.

A Desirée Aguilar

- Que tenen una pila d'arguments per donar-li.
- Que suposa que aquest Estat espanyol que tant estima la gent que viu a Catalunya, els catalans, en els pressupostos generals de l'Estat de 2014 baixa en més d'un 25% en inversions.

Desirée Aguilar (PP) le contesta que le parece gracioso y curioso que CiU diga que esto es un proyecto, pero que siempre está con el mismo tema: *"España nos roba, España no nos aporta lo suficiente para que nosotros podamos desarrollar las políticas que queremos."* Que quieren hacer una consulta para promover la independencia, para ser independientes y gestionarse ellos mismos, que llegará un momento en que no recibirán ninguna aportación del Estado central, y entonces a quién acusarán.

Hugo Ferrer (PSC) diu:

- Que el que s'està debatent són els mecanismes que es faran servir per arribar a aquesta consulta.
- Que el PSC està a favor que sigui d'una forma legal i acordada amb Parlament espanyol, i que defensin que han de marcar el seu propi camí i no fer un camí que no comparteixen amb el mecanisme clarament independentista.

Mireia Hernández (CiU) li contesta que per ara l'únic camí que hi ha, amb la llei a la mà, és anar al Congrés de Diputats a demanar la transferència.

Es desestima la moció amb el resultat següent:

Vots a favor: cinc (5) – CiU (2) i ICV-EUiA (3)

Vots en contra: catorze (14) – PSC (9), PP (3), PxC (1) i Óscar Marjalizo, regidor no adscrit (1)

7. Moció per demanar que l'Ajuntament no cedeixi el padró municipal ni col·labori amb mitjans materials, humans i tècnics per realitzar una consulta il·legal

"Visto que en el mes de marzo de 2012 el Parlament de Catalunya aprobó por unanimidad la tramitación del proyecto de Ley de consultas populares no refrendarias.

Visto que se ha puesto de manifiesto que la ley planteada por el Govern de la Generalitat de Catalunya no tiene como objetivo principal la cobertura legal de consultas que sirvan como un proyecto catalizador de democracia participativa, sino que está diseñada para dar cobertura a la consulta anunciada por el President de la Generalitat Artur Mas de cara al 9 de noviembre de 2014, y por lo tanto bajo un criterio político y no global.

Dado que esta consulta no está consensuada con el Gobierno de España, que es el único órgano competente para autorizarla.

Visto que dicha Llei de consultes contempla entre otros recursos censales la utilización del padrón municipal a modo de censo electoral y que la Generalitat de Catalunya tiene la intención de requerir a los Ayuntamientos de los municipios catalanes la cesión del padrón municipal, así como también medios materiales y técnicos para la celebración de la votación.

Dado que la cesión del padrón municipal por parte de los alcaldes y alcaldesas los situaría en un escenario de inseguridad jurídica y procesal porque contraviene el marco legal. La Ley de Protección de Datos prohíbe la cesión de datos privados del padrón sin la autorización del Gobierno de España.

Es por estos motivos que el Grup Municipal de Plataforma per Catalunya solicita al Pleno la adopción de los siguientes

ACUERDOS:

- 1.** Que el Ayuntamiento no ceda los datos del padrón municipal a la Generalitat de Cataluña para la realización de una consulta ilegal.
- 2.** Que el Ayuntamiento no colabore con medios materiales, humanos ni técnicos para la celebración de la votación anunciada por el president de la Generalitat Artur Mas de cara al 9 de noviembre de 2014.
- 3.** Dar traslado de los acuerdos a los grupos parlamentarios del Congreso de los Diputados y a los grupos políticos con representación en el Parlament de Catalunya."

Defensa la moció Menchu Martí (PxC) i manifesta:

- Que al març de l'any passat el Parlament va aprovar la tramitació del projecte de Llei de consultes populars no refrendàries. Que aquesta llei, en principi, no hauria de ser utilitzada per a l'anomenada consulta d'autodeterminació que el Govern de la Generalitat està entestat a voler fer el 9 de novembre de aquest any i per al qual ha consignat una quantiosa partida en els pressupostos de 5,75 milions €.
- Que una consulta basada en aquesta llei no seria legalment vàlida en no ser legal, ni en no regir-se per procediment electoral (sense campanya electoral, jornada de reflexió , etc.) i en utilitzar el padró municipal en comptes del cens electoral, tal com emfatitza aquesta llei, no sent vinculant el seu resultat.

- Que PxC està convençuda que la Generalitat del senyor Mas, en la seva fugida endavant en aquest tema de la consulta per buscar el suport polític d'ERC per al seu govern en minoria, intentarà servir-se de la dita llei per al seu full de ruta.
- Que, previsiblement, aquesta consulta serà il·legal, vist l'abisme que separa les dues postures enfrontades del Govern de la nació i l'autonòmic, com s'ha pogut veure en les últimes declaracions efectuades pel Sr. Rajoy i el Sr. Mas.
- Que en no poder-se consensuar i anar en contra de l'Estat contravindria el marc legal actual i implicaria d'aquesta forma als ajuntaments catalans quan la Generalitat els requereixi la cessió dels padrons municipals posant-los en un escenari d'inseguretat jurídica i processal en incomplir, entre altres vulneracions més, la llei de protecció de dades que prohibeix la cessió de dades privades del padró sense l'autorització del Govern Central.
- Que PxC aplaudeix la decisió del govern municipal de la segona ciutat de Catalunya, l'Hospitalet, regit pel PSC i ICV-EUiA que fa un mes, per boca del seu tinent d'alcalde i portaveu municipal, Francesc Belver va declarar que "l'Ajuntament no pot cedir recursos , ni materials, com per exemple arxius, ni humans, per res que sigui il·legal ", en referència a una futura cessió de dades del padró municipal per fer un cens per a la consulta secessionista.
- Que per això demana que aquest Ajuntament no cedeixi les dades del padró ni col·labori amb cap medi material, humà o tècnic per a la celebració de la votació del 9 de novembre, o d'una altra data , si fos il·legal.

Óscar Marjalizo (regidor no adscrit) diu:

- Que votarà a favor però que és en el supòsit que es faci la consulta.
- Que si es fa la consulta confia que l'Ajuntament s'ajustarà a la normativa legal de no cedir el padró si es tracta d'una consulta il·legal.

Xavier Soley (CiU) manifesta:

- Que la consulta o les consultes que es puguin fer seran legals i quan es convoquin ho faran d'acord a un marc legal.
- Que hi ha un projecte de llei que s'està debatent al Parlament que encara no és llei.

- Que l'Estatut preveu la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de consultes populars d'àmbit local i també competència exclusiva per promoure consultes populars en l'àmbit de la seva competència, per tant, hi haurà un marc legal.
- Que el problema de PxC i del PP és el valor que donen a les resolucions i a les lleis que aprova el Parlament de Catalunya. Que aquests grups qüestionen que aquest Parlament tingui el valor que ha de tenir. Que els molesta molt el que pugui dir el Parlament com a representant de la voluntat popular del poble de Catalunya, que és un subjecte polític amb capacitat per prendre decisions i això els fa nosa.
- Que hi ha molts ciutadans que consideren que aquest és un tema transcendent i que els preocupa.
- Que per saber si aquesta transcendència és important o no han de fer que la gent pugui debatre i fer una consulta. Que uns hi estaran a favor i altres en contra, i que tot això s'ha de defensar en un marc de debat, de dialèctica i en un marc pacífic i legal.
- Que quan es vol acotar l'exercici de la democràcia és on grinyola tot.
- Que al final el que val és la democràcia i el que fa avançar les societats i els països és l'exercici de la democràcia.

Gregorio Camacho (ICV-EUiA) diu:

- Que hi votaran en contra, perquè el dret a l'autodeterminació és el dret dels pobles i per tant poden decidir lliurement què volen fer.

Desirée Aguilar (PP) manifesta:

- Que se van a abstener porque consideran que no se pueden adelantar a los acontecimientos y creen que la consulta del 9 de noviembre no se va a celebrar puesto que el presidente de la Generalitat no va realizar un acto ilegal e inconstitucional, lo más probable es que sí que hayan una elecciones anticipadas.
- Que la democracia es una forma de organización social que atribuye la titularidad del poder al conjunto de la población, no de unos pocos, y en este caso estos son unos pocos, por lo tanto les pide que se ciñan a la Constitución.

Pedro Rivero (PSC) diu:

- Que no els agrada fer pel·lícula ficció, no els agrada perdre el temps ni les forces amb temes que són hipotètics i que no saben com es duran a terme.
- Que ,en el seu moment, l'equip de govern obeirà i donarà compliment a allò que la llei digui.

L'alcalde diu que faran el que marqui la legalitat vigent.

Es desestima la moció amb el resultat següent:

Vots a favor: dos (2) – PxC (1) i Óscar Marjalizo, regidor no adscrit (1)

Vots en contra: catorze (14) – PSC (9), ICV-EUiA (3) i CiU (2)

Abstencions: tres (3) - PP

8. Moció per demanar que el Govern modifiqui la llei sobre els supòsits d'indult

“Dado que el cumplimiento de las sentencias dictadas por la Justicia y la reparación de los daños causados por los infractores a la sociedad y a sus víctimas, independientemente de su condición social y económica, es un mecanismo que garantiza el principio de igualdad ante la ley, sustenta el principio de responsabilidad de los propios actos y cimenta la convicción social de la importancia de cumplir las normas de las que nos hemos dotado para garantizar la paz social.

Dado que los indultos suponen una incursión del poder ejecutivo en la tarea del poder judicial que merece ser vigilada para establecer un control más exhaustivo que impida las decisiones unilaterales del gobierno de turno.

Dado que hace falta acotar el uso de la figura del indulto, utilizada en ocasiones a modo de justicia paralela y partidista e indebidamente orientada a exculpar a corruptos y personas vinculadas con las altas instancias de poder. El indulto tiene que tener un carácter de excepcionalidad y por lo tanto tiene que estar reservado a determinados supuestos que tendrían que estar tasados legalmente, garantizando también que su aplicación se rige por criterios de equidad y proporcionalidad

Dado que hay delitos que, por su naturaleza, merecen una repulsa y una reprobación firmes y el hecho de indultar a sus autores implica dejar sin castigo acciones que atentan contra el bien común, o incluso contra las

libertades individuales o el propio derecho a la vida. Esta disfunción genera una sensación de indefensión de los ciudadanos frente a los delincuentes y criminales y menoscaba la confianza en el sistema judicial al dejar sin efecto las resoluciones firmes, llegando incluso a generar alarma social.

Dado que el aumento de beneficiados por la prerrogativa del indulto entre los autores de delitos de abuso de poder tales como prevaricación o tráfico de influencias ha ido en aumento. Esta tendencia a la alza de la práctica de corrupción entre gestores de lo público merece una respuesta contundente para acabar con esta anomalía y restituir el buen nombre de la función pública.

Dado que la figura jurídica del indulto precisa de modificaciones para encontrar una razón de ser que justifique su vigencia. La condonación parcial o total de una condena puede tener sentido cuando la legislación no da margen a los jueces para dictar penas proporcionadas contra los autores de delitos con escasa relevancia social, por ejemplo, y que no tienen antecedentes penales; en definitiva, en los casos en que se emplea para mejorar la justicia.

El Grupo municipal de Plataforma por Cataluña propone al Pleno la adopción de los siguientes

ACUERDOS:

- 1.** Instar el Gobierno de España a la modificación de la Ley de 1870 de Reglas por el ejercicio de la Gracia de indulto que regula la extinción de responsabilidad penal sin exigir la más mínima justificación y excluir del perdón los delitos económicos, medioambientales, de terrorismo y contra la Administración y la Hacienda pública.
- 2.** Incluir en la modificación de la Ley de 1870 de Reglas para el Ejercicio de la Gracia de Indulto la obligatoriedad de someter la concesión de indulto al veredicto vinculante de una comisión formada por miembros del Consejo General del Poder Judicial que evalúe individualmente cada caso y explique los motivos que se alegan para resolver favorablemente esta prerrogativa.
- 3.** Dar traslado de los acuerdos a las asociaciones de vecinos del municipio, a los grupos políticos con representación en el Parlamento de Cataluña, a los grupos políticos con representación a las Cortes Generales, a la Fundación Ciudadana Civio, a la Asociación Profesional de la Magistratura, a Jueces para la Democracia, a la Asociación de Jueces y Magistrados Francisco de vitoria y a Transparencia Internacional España."

Defensa la moció Menchu Martí (PxC) i diu:

- Que presenta aquesta moció per adequar a la realitat social del segle XXI l'antiquada i totalment desfasada llei de 18 de juny de 1870 de l'indult.
- Que és totalment anacrònic que una llei de 1870 s'utilitzi en ple segle XXI, i més ho és existint la Constitució de 1978, en què el títol IV (articles 97 a 107) regula les funcions del govern i no parla d'atorgar indults, només l'article 102.3 parla que s'aplicarà la prerrogativa reial de gràcia als delictes de traïció comesos pels membres del govern, la prerrogativa de concedir indults és del rei, tal com es diu en l'article 62.i de la Constitució .
- Que aquest llei de 1870 l'usa el govern de torn per indultar, la qual cosa representa una incursió del poder executiu en la tasca del poder judicial, que és qui té les facultats de jutjar i executar el que es jutja (articles 117 a 127 de la Constitució espanyola). És contrària a la separació dels tres poders de l'Estat el legislatiu, l'executiu i el judicial.
- Que aquesta facultat per indultar per sobre de la justícia ha estat usada de vegades per tots els governs, des de la primera república, passant pels de la restauració borbònica de 1876, la segona república, el franquisme i tots els governs de l'actual democràcia en el seu propi profit partidista.
- Que el compliment de les sentències dictades per la justícia i la reparació dels danys causats pels infractors a la societat i a les seves víctimes, independentment de la seva condició social i econòmica, és un mecanisme que garanteix el principi d'igualtat davant la llei.
- Que aquest ús de l'indult s'ha utilitzat en ocasions com a justícia paral·lela i partidista per exculpar corruptes i persones vinculades amb les altes instàncies del poder (polítics , banquers, etc.).
- Que l'indult ha de tenir un caràcter excepcional i reservat a determinats supòsits que s'haurien d'especificar més clarament que els de la modificació de la Llei 1/1988 i adequar-los a la realitat social actual, i més si avui dia hi ha una sèrie de delictes que causen alarma social, fruit d'aquest estat de desconfiança existent actualment entre la classe dirigent i la ciutadania.
- Que no és admissible l'augment de beneficiats de l'indult entre els autors de delictes d'abús de poder com la prevaricació, tràfic d'influències i corrupció entre els gestors públics que generen una sensació d'indefensió dels ciutadans.

- Que, per restituir el bon nom de la funció pública i no desprestigiar-la més en aquests temps, cal reprovar amb fermesa aquests atacs al bé comú, modificant l'esmentada llei, excloent-hi el perdó dels delictes econòmics, mediambientals, de terrorisme i contra l'administració i la hisenda pública i que s'expliqui motivadament el perquè de cada aplicació, de cada indult, cosa que mai s'ha fet.

Xavier Soley (CiU) manifesta:

- Que l'indult és una anomalia juridico-històrica que provoca una alteració d'allò que és, en un estat de dret, la separació de poders.
- Que, a part de l'indult, s'hauria de mirar quines altres institucions, que són una rèmor històrica, fan molta nosa i també s'haurien d'eliminar.

Irene Aldabert (ICV-EUiA) diu:

- Que aquesta llei va ser modificada a l'entrada en vigor de la Constitució, perquè tant l'indult com l'amnistia estan recollits expressament a la Constitució i és una potestat del rei.
- Que es pot considerar que l'indult és una ingerència de l'executiu en l'activitat judicial, però és plenament constitucional.
- Que l'indult és polèmic perquè més d'un defensa la seva supressió per ser una flagrant vulneració de la divisió de poders i uns altres la justifiquen perquè els permet ordenar millor l'adaptació de la llei al cas penal concret, tenint en compte totes les lleis carceràries que hi ha.
- Que en la moció s'exclouen determinats delictes, com per exemple, homicidis i assassinats.
- Que l'indult s'ha de valorar cas per cas i no excloure determinats delictes per la resposta, l'alarma o l'escàndol social.
- Que no creuen que un informe d'una comissió del Consejo General del Poder Judicial ajudi a fer més imparcial l'indult, perquè si hi ha una cosa que no és imparcial és el CGPJ, ja que està nomenat pel Govern i pels grups parlamentaris majoritaris.
- Que aquesta moció és per crear alarma allà on no n'hi ha.

Jesús A. García (PP) manifesta:

- Que el Gobierno actual no tiene ninguna intención de reformar la ley de indultos.
- Que este tipo de mociones no son importantes para el municipio.

Menchu Martí (PxC) contesta:

- Que no votar a favor d'aquesta moció, que només pretén regular l'ús partidista que el govern de torn, sigui del color que sigui, fa d'aquest privilegi de casta, enfonsa més l'abisme existent entre el poble i els polítics, els quals tiren pedres sobre la seva pròpia teulada, perquè aquí tots són iguals: socialistes indultant en l'últim minut abans de deixar el poder a grans banquers com Alfredo Sáenz (a canvi de què o per què) en contra, fins i tot, del Tribunal Suprem que va rebutjar i va criticar amb duresa aquests indults, en considerar-lo *"un exercici de discrecionalitat política dut a terme de forma arbitrari, que fa vanes les condemnes sense que consti cap raó estimable."* Populars indultant en arribar al poder a dos polítics de CiU, condemnats per malversació de fons públics, , en contra de l'Audiència Provincial de Barcelona (a canvi de què o per què).
- Que els d'ICV-EUiA la taxen de populista i demagoga, però que aquesta formació destil·la demagògia i populisme barats.
- Que proposa a Irene Aldabert que, com que la seva formació no pensa votar-li mai res a favor, encara que sigui pel bé dels adrianencs més necessitats i desfavorits, que no desaprofiti el seu preciós temps (molt ben pagat per tots els adrianencs) de regidora de Solidaritat amb els de fora a buscar les seves ximpls excuses per no votar-li res, i directament diu que vota en contra i ja està. Que així s'escurçaran els plens, aquests plens que sempre diu que són molt llargs, i amb el que cobra i vivint d'això encara es queixa. Que els plens és on l'oposició pot exercir la seva tasca de control a l'equip de govern.

Es desestima la moció amb el resultat següent:

Vots a favor: un (1) – PxC

Abstencions: una (1) – Óscar Marjalizao, regidor no adscrit

Vots en contra: disset (17) – PSC (9), ICV-EUiA (3), PP (3) i CiU (2)

GOVERNACIÓ, SERVEIS CENTRALS, PROMOCIÓ I EDUCACIÓ

9. Donar compte de l'informe d'Intervenció sobre el compliment dels terminis de pagament de les obligacions de l'Ajuntament, de

conformitat amb la Llei 15/2010, de 5 de juliol, que correspon al quart trimestre de 2013

Tot seguit, els assistents resten assabentats de l'informe del quart trimestre de 2013 de la Intervenció de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, sobre el compliment dels terminis de pagament de les obligacions d'aquesta corporació, de conformitat amb la Llei 15/2010, de modificació de la Llei 3/2004, de 29 de desembre, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en els operacions comercials (LLCM).

10. Assumptes urgents

No hi ha cap assumpte urgent.

11. Precs i preguntes

Menchu Martí (PxC) manifesta:

- Que l'alcalde i el regidor del barri de la Mina, ja fa 2 mesos van visitar els pisos d'obra nova de protecció oficial municipal del carrer Ramon Llull, 521-523, a petició dels veïns, als quals Pla de Besòs els havia permutat pels seus antics pisos a l'edifici del carrer Venus, perquè veiessin els múltiples desperfectes que hi havia i l'alcalde es va comprometre a arreglar-los ràpidament, però que els veïns encara ho esperen, voldria saber si li pot donar una data per l'inici de dites obres de reforma.

Jesús A. García (PP) diu:

- Que sobre el punto 9, ha observado algún tipo de gasto que le crea inquietud, especialmente, lo que se refiere al concepto de gastos en las instalaciones deportivas, le gustaría saber si tienen alguna solución al tema.

L'alcalde contesta:

- Que no pot donar una data sobre els desperfectes, però que farà que s'accelerïn les obres.
- Que no eren "*múltiples desperfectes*", sinó "*alguns*". Que tampoc eren desperfectes sinó "*algunes taques, rajoles...*"
- Que sobre les despeses, estan segurs que durant aquest any alguna cosa milloraran en la gestió de les instal·lacions esportives.

I, no havent-hi més assumptes per tractar, s'aixeca la sessió a les 22.15 hores del dia de la data, de la qual s'estén aquesta acta que, un cop llegida i trobada conforme, firmen amb mi, el secretari, tots els assistents. Certifico.